

Γάζα: η εξόντωση ως καθημερινότητα - Του Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου Αλεξανδροπούλου

/ [Γνώμες](#)

Ο πόλεμος στην Γάζα διαρκεί ήδη περισσότερο από έναν ολόκληρο χρόνο και δεν είναι ορατό το τέλος του στο άμεσο μέλλον. Αντιθέτως, είναι ορατοί οι θάνατοι τουλάχιστον σαράντα πέντε χιλιάδων νεκρών, περισσότερων από ενενήντα χιλιάδες τραυματιών και οι σωροί ερειπίων στους οποίους έχουν μετατρέψει την Λωρίδα της Γάζας οι ισραηλινές επιθέσεις.

• Του Αρχιμανδρίτου Κυρίλλου Αλεξανδροπούλου

Ο πόλεμος άρχισε στις 7 Οκτωβρίου 2023 με την επίθεση της Χαμάς σε μουσικό φεστιβάλ στο νότιο Ισραήλ, κατά την οποία σκοτώθηκαν περίπου 1.250 Ισραηλινοί

και συνελήφθησαν όμηροι άλλοι 251 άμαχοι. Προφανώς πρόκειται για μία απολύτως καταδικαστέα πράξη, η οποία όμως είχε συγκεκριμένο πολιτικό στόχο, δηλαδή να αποτρέψει την υπογραφή Συμφωνίας ειρήνης μεταξύ του Ισραήλ και της Σαουδικής Αραβίας, η οποία επέκειτο και η οποία θα σήμαινε ότι οι πιθανότητες για δίκαιη λύση του Παλαιστινιακού θα εξανεμιζονταν.

Πράγματι, το Παλαιστινιακό Ζήτημα διαρκεί περισσότερο από έναν αιώνα και παραμένει ακόμα άλυτο: η Μεγάλη Βρετανία, εντολοδόχος Δύναμις μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο στην Παλαιστίνη, προσπάθησε να καταστείλει τον αραβικό εθνικισμό στην περιοχή χρησιμοποιώντας ως αντίβαρο τον εβραϊκό εθνικισμό. Μετά την αποκάλυψη της φρίκης του Ολοκαυτώματος και τον ένοπλο αγώνα των Εβραίων εποίκων στην Παλαιστίνη τόσο κατά των Βρετανών όσο και κατά των Αράβων, το Λονδίνο παρέπεμψε το θέμα στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 1947. Κατόπιν αυτού, η Γ.Σ. εξέδωσε την απόφαση 181, η οποία προέβλεπε τον διαμοιρασμό της Παλαιστίνης σε δύο κράτη, ένα εβραϊκό και ένα αραβικό. Ως αναμένετο, οι Εβραίοι απεδέχθησαν την απόφαση, ενώ οι Άραβες όχι.

Έκτοτε αρχίζει η αραβο-ισραηλινή σύγκρουση και το 1967 το Ισραήλ καταλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ολόκληρη την Παλαιστίνη, την οποίαν συνεχίζει να κατέχει, παρά τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας που καταδικάζουν απεριφράστως την στρατιωτική κατοχή των παλαιστινιακών εδαφών.

Η δημιουργία ένοπλων ισλαμικών παλαιστινιακών οργανώσεων, όπως η Χαμάς, ήταν αναμενόμενη, εφ' όσον οι Συμφωνίες Όσλο - Ουάσινγκτον του 1993 απέβησαν άκαρπες, η κατοχή διαρκεί μέχρι σήμερα και οι συνθήκες για τους Παλαιστινίους επιδεινώνονται διαρκώς. Οι επιθέσεις αυτοκτονίας μελών ισλαμικών οργανώσεων κατά την δεύτερη Ιντιφάντα, που άρχισε το 2000, εναντίον του Ισραήλ οδήγησε στον χαρακτηρισμό τους ως τρομοκρατικές, γεγονός ιδιαίτερος σημαντικό διότι έτσι το Ισραήλ έχει δικαίωμα στην νόμιμη άμυνα και διότι οι τρομοκράτες δεν μπορεί να έχουν δικαιώματα.

Έτσι φθάνουμε στον νέο πόλεμο, που άρχισε τον Οκτώβριο του 2023 από την Γάζα και εξαπλώθηκε στον Λίβανο εναντίον της φιλο-ιρανικής οργάνωσης Χεζμπολάχ, συμπεριλαμβάνει όμως ισραηλινά πλήγματα στην Συρία και το Ιράκ, όπου υπάρχουν ιρανικές δυνάμεις, καθώς και στην Υεμένη εναντίον των ανταρτών Χούθι, ενώ βασικό στόχο του Ισραήλ αποτελεί το Ιράν, το οποίο το εβραϊκό κράτος θεωρεί ως υπαρξιακή απειλή.

Από την αρχή του πολέμου ο Ισραηλινός πρωθυπουργός είχε καταστήσει σαφές ότι επεδίωκε την πλήρη αποδυνάμωση της Χαμάς και της Χεζμπολάχ, είχε προειδοποιήσει ότι το Ισραήλ μπορεί να πλήξει τους εχθρούς του οπουδήποτε και

με τρόπους που δεν μπορούν να φανταστούν, αναφέροντας επίσης ότι ένας ακόμα στόχος του είναι η αποριζοσπαστικοποίηση των Παλαιστινίων.

Στην Γάζα, το Ισραήλ συνεχίζει τους ανελέητους βομβαρδισμούς σκοτώνοντας αμάχους, αποποιούμενο την ευθύνη ισχυριζόμενο ότι ενημερώνει τους κατοίκους να εγκαταλείψουν περιοχές τις οποίες θα βομβαρδίσει κάθε φορά. Μόνο που οι κάτοικοι δεν έχουν που να πάνε. Παράλληλα, παρεμποδίζει την ανθρωπιστική βοήθεια στους εγκλωβισμένους της Γάζας, καταδικάζοντας τους σε αργό θάνατο και υποσκάπτοντας με αμείλικτο τρόπο την ψυχική υγεία των παιδιών. Ίσως αυτό να εννοούσε ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός, αναφερόμενος στην αποριζοσπαστικοποίησιν των Παλαιστινίων. Επίσης, κατάφερε να δολοφονήσει τόσο τον αρχηγό της Χαμάς όσο και τον διάδοχό του, θεωρώντας ότι η εξόντωσή τους, αλλά και η καταστροφή του οπλισμού της, θα ανάγκαζε την Χαμάς να συνθηκολογήσει άνευ όρων, πράγμα που δεν συνέβη.

Στον Λίβανο, οι επιθέσεις της Χεζμπολάχ εναντίον του Βορείου Ισραήλ, ώστε οι ισραηλινές δυνάμεις να σταματήσουν τον πόλεμο στην Γάζα, μετατράπηκε σε πόλεμο, μετά την έκρηξη των βομβητών μελών της Χεζμπολάχ, και την δολοφονία του ηγέτη της οργάνωσης ΧασάνΝασράλα. Έτσι, ο παραπαίων, οικονομικά και πολιτικά, Λίβανος βρίσκεται και πάλι σε πόλεμο, καθώς οι ισραηλινές επιθέσεις δεν περιορίζονται στον Νότο.

Απομένει το μέτωπο του Ιράν. Είναι σαφές ότι το Ιράν θα θελήσει να πλήξει το Ισραήλ μετά την δολοφονία του ηγέτη της Χαμάς στην Τεχεράνη και την δολοφονία Νασράλα. Μέχρι στιγμής ούτε το Ιράν ούτε το Ισραήλ έχουν προβεί σε σοβαρές επιθέσεις οι οποίες όμως είναι αναμενόμενες, πράγμα που εγκυμονεί τον κίνδυνο γενικότερης ανάφλεξης στην περιοχή, με ανυπολόγιστες συνέπειες. Παράλληλα, η διπλωματία αποτυγχάνει: το Ισραήλ συνεχίζει να στηρίζεται με κάθε τρόπο από τις ΗΠΑ και φαίνεται αποφασισμένο να αποκτήσει τον έλεγχο του Βιβλικού Ισραήλ, ως ο «περιούσιος λαός».

Βεβαίως, το Ισραήλ έχει κάθε δικαίωμα να ζει ειρηνικά και με ασφάλεια: έχει δικαίωμα ηθικό, λόγω του Ολοκαυτώματος, δικαίωμα πολιτικό, βασισμένο στην αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών και δικαίωμα νομικό, στηριζόμενο στην απόφαση 181 της Γ.Σ. του ΟΗΕ. Όμως, αντίστοιχα νομικά και πολιτικά δικαιώματα έχουν και οι Παλαιστίνιοι, που πρέπει να γίνουν σεβαστά, ώστε να επιλυθεί επί τέλους το Παλαιστινιακό και να υπάρξει ειρήνη στην πολύπαθη Μέση Ανατολή.